

Sygn. akt III AUz 172/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dorota Goss-Kokot
Sędziowie:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)
Protokolant:	inspektor ds. biurowości Krystyna Kałużna

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania Przedsiębiorstwa Handlowego (...) T. O. w P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

na skutek zażalenia Przedsiębiorstwa Handlowego (...) T. O. w P.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 2 października 2013 r. sygn. akt VII U 2050/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do dalszego postępowania.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
--	-----------------------	-------------------------------

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 2 października 2013r. na podstawie 130 § 2 k.p.c. zwrócono odwołanie T. O. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą ***Przedsiębiorstwo Handlowe (...) T. O. w P.***, od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w P., z dnia 6 maja 2013r. nr (...), znak (...) dotyczącej ubezpieczonego ***B. G.***

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu stanowiły następujące ustalenia i rozważania:

Pismem z dnia 21 maja 2013 roku płatnik składek - T. O., prowadząca Przedsiębiorstwo Handlowe (...) T. O. z siedzibą w P., działając poprzez U. R., występującą jako pełnomocnik, wniosła odwołanie od decyzji z dnia 6 maja 2013 roku nr (...) o znaku (...) wydanej przez organ rentowy, uchylającej w całości w punkcie I decyzję z dnia 10 stycznia 2013 roku znak (...)w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe oraz zdrowotne zleceniobiorcy B. G. i stwierdzającej w punkcie II obowiązkowe podleganie w/w ubezpieczeniu wypadkowemu jako zleceniobiorcy z tytułu zatrudnienia u płatnika składek: Przedsiębiorstwa Handlowego (...) T. O., we wskazanych w decyzji okresach oraz podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe B. G.. Odwołanie zostało podpisane przez U. R., doradcę podatkowego wpisanego na listę doradców podatkowych pod numerem (...). Do odwołania dołączono kserokopię pełnomocnictwa - aneksu wystawionego przez odwołującą T. O. z poświadczeniem zgodności z oryginałem dokonany przez U. R., nie będącą adwokatem ani radcą prawnym.

Zarządzeniem z dnia 26 sierpnia 2013 roku, prawidłowo doręczonym w dniu 11 września 2013 roku (k.23), U. R. została wezwana do uzupełnienia w terminie 7 dni od doręczenia wezwania, pod rygorem zwrotu odwołania braków formalnych odwołania poprzez: nadesłanie pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania T. O. w niniejszym postępowaniu toczącym się z odwołania od decyzji ZUS i to w oryginale, wraz z odpisem dla strony przeciwnej, wraz z dokumentem wykazującym, że U. R. może być pełnomocnikiem procesowym strony w niniejszym postępowaniu, pouczając o brzmieniu art. 87 § 1 kpc, nadto wskazanie, czy zaskarża tę decyzję w całości, czy też w części, a jeżeli w części - której (decyzja zawiera bowiem dwa punkty).

W piśmie z dnia 12 września 2013 roku U. R. podała, że od 3 grudnia 1996 roku prowadzi stałą obsługę księgową, w tym również obsługę plac i ZUS w związku z umową zlecenia zawartą z odwołującą T. O.. Do pisma U. R. dołączyła kserokopię umowy z poświadczeniem zgodności z oryginałem dokonany przez siebie.

Sąd Okręgowy, przywołując art. 130 § 1 i 2 k.p.c., art. 126 § 1 k.p.c. oraz art. 87 § 1 k.p.c., art. 89 § 1 k.p.c. oraz uchwałę 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2008r., sygn. III CZP 154/07 doszedł do przekonania, że U. R. nie uzupełniła w terminie ustawowym braków formalnych odwołania – nie przedłożyła dokumentów wskazujących na prawidłowo udzielone pełnomocnictwo do reprezentowania płatnika w niniejszym postępowaniu.

W ocenie Sądu orzekającego zatwierdzenie przez płatnika składek czynności – z uwagi na treść powołanej uchwały SN – nie byłoby dopuszczalne, bowiem U. R. nie należy do żadnej z kategorii pełnomocników wymienionej w art. 87 § 1 kpc. Tym samym podjęta przez nią czynność procesowa polegająca na wniesieniu odwołania nie może zostać zatwierdzona przez płatnika składek.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła T. O., zaskarżając je w całości i zarzucając:

1. naruszenie art. 65 § 2 k.c. poprzez arbitralne uznanie, iż swoją wolą strony nie objęły świadczenia na rzecz strony usług „obsługi plac i ZUS”, a w konsekwencji naruszenie przepisu art. 87 § 1 k.p.c., poprzez błędne uznanie poprzez Sąd, iż sprawa do prowadzenia której strona udzieliła pełnomocnikowi umocowania nie wchodzi w zakres udzielonego zlecenia, albowiem nawet jeśli taki zakres usług był świadczony, to i tak nie upoważniał U. R. do występowania w niniejszej sprawie;
2. naruszenie przepisu art. 130 § 2 k.p.c. i przepisu art. 97 k.p.c. poprzez wydanie zarządzenia o zwrocie odwołania bez uprzedniego wezwania strony do potwierdzenia czynności procesowych dokonanych przez pełnomocnika działającego bez umocowania.

Skarżąca domagała się uchylecia zaskarżonego zarządzenia i zobowiązania Sądu I instancji do wezwania strony do potwierdzenia podjętych przez pełnomocnika czynności, w szczególności odwołania, w dodatkowym terminie.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne, co powoduje konieczność uchylenia zaskarżonego postępowania i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do dalszego postępowania.

Art. 130 § 1, § 2 i § 3 k.p.c. stanowi, że jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym.

Po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

Pismo poprawione lub uzupełnione w terminie wywołuje skutki od chwili jego wniesienia.

Stosownie do art. 126 § 1 k.p.c. każde pismo procesowe powinno zawierać:

- 1)oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników;
- 2)oznaczenie rodzaju pisma;
- 3)osnowę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności;
- 4)podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika;
- 5)wymienienie załączników.

a nadto – w myśl § 3 - do pisma należy dołączyć pełnomocnictwo, jeżeli pismo wnosi pełnomocnik, który przedtem nie złożył pełnomocnictwa.

Zgodnie z art. 87 § 1 k.p.c. pełnomocnikiem może być adwokat lub radca prawny, a w sprawach własności przemysłowej także rzecznik patentowy, a ponadto osoba sprawująca zarząd majątkiem lub interesami strony oraz osoba pozostająca ze stroną w stałym stosunku zlecenia, jeżeli przedmiot sprawy wchodzi w zakres tego zlecenia, współuczestnik sporu, jak również rodzice, małżonek, rodzeństwo lub zstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia.

Rację ma Sąd I instancji twierdząc, że nienależyte umocowanie pełnomocnika zachodzi zarówno wtedy, gdy jako pełnomocnik działa osoba nie legitymująca się pełnomocnictwem, jak i wtedy, gdy działa osoba, której strona udzieliła wprawdzie pełnomocnictwa, lecz z przyczyn prawnych nie może ona być pełnomocnikiem, gdyż nie należy do kręgu osób mogących w danej sprawie być pełnomocnikiem procesowym.

Pełnomocnik odwołującej został skutecznie wezwany do uzupełnienia braków formalnych odwołania poprzez przedłożenie m.in. pełnomocnictwa w oryginale wraz z dokumentem wykazującym, że doradca podatkowy U. R. może być pełnomocnikiem procesowym strony w niniejszym postępowaniu – w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu odwołania. Pełnomocnik przedłożył kopię umowy z dnia 3 grudnia 1996r. w zakresie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów.

Zgodnie z § 3 umowy, zleceniobiorca zobowiązywał się w szczególności do prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów, bieżącej rejestracji operacji gospodarczych, dokonywania zamknięcia rocznego księgi oraz sporządzenia wymaganych sprawozdań finansowych, deklaracji i zeznań podatkowych, deklaracji i wykazów dla celów podatkowych, gromadzenia dokumentacji finansowo – księgowej. Treść umowy nie wskazuje na stosunek zlecenia związany z przedmiotem sprawy, tj. z kwestią podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu wypadkowemu

osób zatrudnianych przez T. O. jako osobę prowadzącą działalność gospodarczą, na umowę o pracę bądź na umowy cywilnoprawne.

Zakres umowy z dnia 3 grudnia 1996r. nie pozwalał na umocowanie U. R.do działania w niniejszym postępowaniu w charakterze pełnomocnika odwoławczej, zatem nie może ona być w niniejszej sprawie pełnomocnikiem.

Jednakże brak formalny pisma procesowego w postaci nienależytego umocowania pełnomocnika może być usunięty potwierdzeniem strony dokonanych przez niego czynności. W tym celu sąd powinien wyznaczyć stronie odpowiedni termin (por. uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2009r., sygn. III CZP 118/08, Lex 470691). W uzasadnieniu Sąd Najwyższy przywołał uchwałę 7 sędziów SN z dnia 9 lipca 2008r. , sygn. III CZP 154/07 uznając, że występowanie w sprawie w charakterze pełnomocnika osoby, która nie może być pełnomocnikiem (a taka sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie) oznacza brak należytego umocowania, powodujący nieważność postępowania. Stwierdziwszy, że pełnomocnik strony jest nienależycie umocowany, sąd powinien wezwać stronę do potwierdzenia czynności procesowych dokonanych przez niego, wyznaczając jej termin, a w razie jego bezskutecznego wpływu ocenić brak umocowania stosownie do przepisów k.p.c.

Wyznaczenie odpowiedniego terminu dotyczy wszystkich czynności procesowych dokonanych przez pełnomocnika działającego bez należytego umocowania, nie wyłączając środków odwoławczych, z wyjątkiem tych tylko czynności, dla których istnieje przymus adwokacki.

W takiej sytuacji Sąd Okręgowy winien wyznaczyć odwoławczej termin, celem potwierdzenia czynności procesowych dokonanych przez nienależycie umocowanego pełnomocnika.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji, w oparciu o treść art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

del. SSO Katarzyna Schönhof-Wilkans (spr.)	SSA Dorota Goss-Kokot	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
--	-----------------------	-------------------------------